

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa B. C., Z. U. i S. Z.

przeciwko W. L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lutego 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

1. **odrzuca skargę kasacyjną,**
2. **oddala wniosek adw. J. T. o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym,**
3. **zasądza od pozwanego na rzecz B. C. 1800 (tysiąc osiemset) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego od wyroku z dnia z dnia 19 października 2006 r., którym Sądu Okręgowego w K. zasądził od pozwanego na rzecz powoda B. C. 140 230,35 zł z tytułu czynszu za najem lokalu użytkowego, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

Wyrok Sąd drugiej instancji zaskarżył w całości pozwany. Powód B. C. zarzucił, że skarga kasacyjna pozwanego jest niedopuszczalna ze względu na rodzaj sprawy (o czynsz najmu) i wniósł o jej odrzucenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy. W sprawie, w której zapadł zaskarżony wyrok, powodowie dochodzili zaległego czynszu z tytułu najmu lokalu użytkowego. Sprawa należy zatem do kategorii spraw o czynsz w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1998 r., II CKN 587/97, OSNC 1998, nr 12, poz. 213). Skarga kasacyjna pozwanego podlega zatem – jak trafnie zarzucił powód B. C. – odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Nie ma podstaw do przyznania adwokatowi, który został ustanowiony z urzędu pełnomocnikiem procesowym pozwanego, kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają bowiem przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123; z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).